

תלמודו בידו

דף יא עמוד א

א [ר' יוחנן, כיצד מתפרשת הברייתא:
"החולץ ליבמתו וחזר וקידשה ומת, צריכה
חליצה מן האחים".

"עמד אחד מן האחים וקידשה, אין לה עליו כלום" ?

ב [לריש לקיש, כיצד מתפרשת הברייתא הנ"ל ?

ג [בא ראובן על צרת יבמה לאחר שנתייבמה לשמעון
אחיו, על איזה איסור עבר ?

ד [מת והניח שתי נשים, ואחת מהן סוטה, מה דינה
ורדין צרתה ?

א [חלץ וחזר וקידשה ומת: צריכה חליצה רק מן האחים שנולדו כבר בעת החליצה
הראשונה, שאיסורם בה אינו אלא לאו.

עמד אחד מן האחים: אח שנולד לאחר החליצה קידשה, אינה צריכה גט.
שאסור בה באיסור כרת של אשת אחיו שלא היה בעולמו (מנפילה ראשונה).

ב [חלץ וחזר וקידשה ומת: ר' שמעון חולצת מן האחים שנולדו לאחר קידושי השני.
שאיין היא אסורה משום אשת אחיו שלא היה בעולמו,
כיון שלא נזקקה להם מחמת האח הראשון.

אך מהאחים הילודים בעת החליצה הראשונה אינה חולצת, שאסורים בה בכרת.

עמד אחד מן האחים: אח שהיה בשעת החליצה קידשה, אינה צריכה גט, שאסורה בכרת.

ג [ר' יוחנן: איסור עשה של "בית אחד הוא בונה ואינו בונה שני בתים".
ריש לקיש: כרת של אשת אח שלא במקום מצוה.

ד [ודאי סוטה: היא וצרתה פטורות מן החליצה. כי באשה שזינתה נאמר בה טומאה,
ככתוב "ונסתרה והיא נטמאה", והרי היא כעריות הפטורות צרותיהן.

ספק סוטה: קינא לאשתו ואמר לה בפני שנים אל תסתרי עם פלוני, ונסתרה עמו,
אסורה לבעלה (ובכהנת אסורה בתרומה), שרגלים לדבר שזינתה.

ואם מת חולצת [שלא נאמר טומאה לגבה], אך לא מתייבמת.